

Ціна 2 крб.

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

10—18 серпня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(10—18 вересня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драматический театр им. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
10	Субота	ФАУСТ	ВИСТАВИ НЕМА	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН
11	Неділя	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН (уранці) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ввечері)	ВИСТАВИ НЕМА ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ (ввечері) ВИСТАВИ НЕМА КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА СОБАКА НА СЕНЕ (днем) ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (вечером) СПЕКТАКЛЯ НЕТ ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	РОЗА ВІТРІВ (вранці) РОЗА ВІТРІВ (ввечері) ВИСТАВИ НЕМА РОЗА ВІТРІВ
12	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА			
13	Вівторок	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА			
14	Середа	БАЛ-МАСКАРАД	ПО ТОЙ БІК	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА	ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ
15	Четвер	ЧЕРВОНИЙ МАК	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	С І Л Ь В А
16	П'ятниця	Р І Г О Л Е Т Т О	Т А Л А Н	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН
17	Субота	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА (утро)	РОЗА ВІТРІВ ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН (вранці)
18	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (вранці) ФРА - ДІАВОЛО (ввечері)	ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ (вранці) ПО ТОЙ БІК (увечері)	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (днем) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (веч.)	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН (ввечері)

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ

1949—1950 р.

**Д Е Р Ж А В Н И Й
А К А Д Е М І Ч Н И Й
ТЕАТР
О П Е Р И Т А Б А Л Е Т У
і м . М . В . Л И С Е Н К А**

10 вересня

абонемент сер. „Б“, талон 7.

Ш. Гуно.

Ф А У С Т

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР
В. Литвиненка.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Асистенти—Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери—В. Гарницька, В. Фіалковська.

Дія відбувається в Німеччині в XVI столітті.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мо-

стова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; В. Венецька. Валентин—М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Зібель—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, Є. Нсенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

11 вересня (ранок)

П. Чайковський за О. С. Пушкіним.

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Опера на 3 дії, 7 картин.

Диригент—П. Славинський, засл. артист РРСР та нар. арт. БАРСР.

Сценічна редакція гол. режисера театру В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Режисер—П. Давидов.

Художник—лауреат Сталінської премії, народн. художник УРСР О. Хвостов.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові—О. Галкіна.

Гол. концертмейстер—Н. Миронович.

У поміщиці Ларіної—дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Ларіних—поет Ленський. Він приїздить до Ларіних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові і починає залицятися до Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревності, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня вранці недавні друзі зустрічаються з пістолетами. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко.

Ленський так само згадує свою дружбу з Онегіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онегін, повернувшись з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Гремїна. Тут він зустрічає Татяну. Виявляється, що Татяна стала княгинєю Гремїною. Вона теж упізнає Онегіна.

Онегін приходить до Татяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя і піти з ним. Татяна не приховує, що любить Онегіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татяна залишає Онегіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, Т. Бурцева. Татяна — В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова. Ольга — О. Носенко, Д. Левітіна. Няня — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес; О. Носенко. Тріке — А. Нікітін, В. Хворост. Онегін — М. Григор'єв, Д. Козинець. Ленський — Б. Бутков, В. Совалов. Гремін — В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Ротний — Г. Коваль. Б. Коваль. Зарецький — М. Державін, Б. Малков, С. Снігаренко.

Виставу веде С. Петров.

11, 13 вересня

11/IX абонемент сер. «В», талон 7.

13/IX абонемент сер. «М», талон 7.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто Б. Бельського.

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,

Диригент — П. Славинський, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Художник — Д. Овчаренко.

Танці в постанові О. Галкіна.

Хормейстер — Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкін, П. Скоробагатько. Цариця Мілітріса, молодша сестра — В. Гужова, нар. арт. УРСР; І. Ісламова, К. Морозова. Ткачиха, середня сестра — А. Левицька, народна артистка УРСР. Повариха, старша сестра — В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська. Бабариха — Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон — В. Бутков, В. Совалов, З. Канзбург. Царівна-лебідь — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Старий дід — П. Калюжний, О. Нікітін. Гонець — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Скоморох — Д. Діссар, Б. Малков. Корабельник 1-й — П. Калюжний, В. Хворост. Корабельник 2-й — М. Григор'єв, Г. Коваль. Корабельник 3-й — Б. Малков, П. Фрадков. Дяки — М. Григор'єв, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько, Н. Григор'єв.

Виставу веде С. Петров.

14 вересня

Абонемент сер. «А», талон 6.

Дж. Верді

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад Б. Тена (М. Хомичевського).

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР М. Стефановича.

Художник — Л. Горевої та Б. Коваленко.

Танці в постанові В. Нікітіна.

Хормейстер — Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — Н. Ісламова. Річард — З. Канзбург. Ренато — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Паж — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Суддя — П. Строганов. Самуїл — Б. Малков. П. Скоробагатько. Том — Д. Діссар. Ульріка — Е. Лейтес, Л. Левицька, нар. арт. УРСР. Сильвано — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Слуга — В. Хворост, А. Нікітін.

Виставу веде — С. Петров.

15 вересня

Абонемент сер. „К“, талон 7.

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто А. Єрмолаєва.

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина I

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одягу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю допомагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлуатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчували до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змі-

нюється іншим. Ссз Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави. Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Європейка — І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай. Капітан — О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — О. Галкін, П. Плавник. Кочегар — О. Галкін, С. Люлін. Китаєць-революціонер — М. Ізотов, К. Троїцький. Участь беруть: М. Алексеева, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслога, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер. Соло на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер. Соло на арфі — А. Гельрот.

Виставу веде С. Петров.

16 вересня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 4 дії.

Переклад Завадського.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер — Є. Мариківський

Художник — Б. Коваленко.

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Бутков, В. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Спарафучіле — Ф. Курочкін, Д. Діссар. Маддалена, його сестра — Е. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — Є. Носенко, Є. Івіна. Граф Монтеро-

не—Б. Малков, П. Скоробагатько. Наближені герцога: Марулло—М. Григор'єв, Г. Коваль. Борса—П. Калюжний, А. Нікітін. Граф Чепрано—Б. Малков. Графиня Чепрано—Л. Колодуб, В. Павленко. Паж—Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна. Офіцер—Б. Малков, П. Скоробагатько.

Виставу веде А. Петров та О. Пономаренко.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

17 вересня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Муз. доповнення та обробка, засл. арт. УРСР—І. Йоріша.

Літер. обробка — М. Рильського.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—Г. Давидов.

Художник—І. Портинов.

Хормейстер — Е. Мариківський.

Танці в постанові П. Плавника та О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — Д. Діссар, Ф. Курочкін. Одарка—В. Гужова, нар. арт. УРСР, І. Ісламова. Оксана—В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова. Андрій—В. Совалов, Г. Бутков. Султан—В. Будневич, засл. арт. УРСР; М. Григор'єв, П. Скоробагатько, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Імам—Г. Малков, Д. Скоробагатько. Селім-Ага—П. Калюжний, А. Нікітін.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін. М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, Г. Хоменко та весь ансамбль балету.

Виставу веде — О. Пономаренко.

18 (ранок) вересня

Е. Направник

за О. С. Пушкіним.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будневича.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер—Є. Мариківський

Танці в постанові О. Галкіна.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троекуровим. Самодур Троекуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троекуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троекуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздить судовий засідатель та довірений Троекурова—Шабашкін. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися і підпалює садибу.

3 картина. Маша Троекурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським. Схвилюваний Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж іде на службу до Троекурова. Володимир

забирає в нього документи і наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троекурова.

4 картина. В садибі Троекурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троекурова Сашу і навчає співати Машу. Троекуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троекуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троекурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втекти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатко. Володимир Дубровський — Б. Бутков, В. Совалов. Маша—М. Морозова, А. Ісламова. Таня — Л. Колодуб, В. Павленко, Т. Летинська. Єгоровна—Е. Лейтес, Є. Носенко. Архип—Б. Малков. Троекуров—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут. Дефорж—А. Нікітін, В. Хворост. Шабашкин — П. Калюжний, В. Хворост. Гришка—В. Хворост, П. Калюжний. Антон—Д. Скоробагатко, Н. Снігаренко. Ісправник—Г. Коваль, Д. Скоробагатко. Верейський — Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков. Засідателі—Г. Коваль, Д. Скоробагатко. Дами—Є. Носенко. Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.

Виставу веде С. Петров.

18 (вечір) вересня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.
Постава режисера С. Однопозова.

Художник — П. Шигимага.
Хормейстер—Є. Мариківський.
Танці в поставі О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників—З. Канзбург, В. Совалов. Лорд Рокбурн — М. Григор'єв, Д. Козинець. Памелла, його дружина—Е. Носенко. Лоренцо, командир загону драгунів — Б. Бутков. Маттео, хазяїн готелю—Г. Коваль, Б. Малков. Церліна, його дочка—С. Мостова, лауреат Все-союзного конкурсу майстрів естради. Джакомо—Д. Діссар. Беппо—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

Виставу веде С. Петров.

20 вересня

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Текст — Городецького.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.
Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.
Художник — І. Назаров.
Хормейстер — Є. Мариківський.
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Дія I. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить погослода, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев.

Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Дія II. Картина перша — в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері і вирішує вбити Настасью.

Дія III. Кімната Настасї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається і присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куми» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасї захоплює його і він кидає кинджал.

Дія IV. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з

«кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасєю. Але Настасья раптом падає мертва. Княгиня торжествує. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де схованс Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь убиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Б. Лейтес. Княжич Юрій, їх син—З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий дядько—Д. Діссар, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельничка княгині—О. Мейер, Є. Носенко, Є. Івіна. Іван Журан, княжеський ловчий—Б. Малков, Г. Коваль. Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку—Т. Бурцева, Н. Ісламова. Фока, дядько її—Б. Малков. Поля, подруга «Куми»—В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський—П. Строганов, А. Нікітін. Молоді гості: Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш—В. Хворост. Мичига, кулачний боець—П. Скоробогатько, Г. Коваль, Н. Снігаренко. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун—П. Скоробогатько, Гість—Н. Григор'єв, П. Скоробогатько, Ю. Кутовой. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

== М А З Е П А ==

П. ЧАЙКОВСЬКОГО

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

11, 17 та 18 (ранок) вересня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — О. Колосова. Джен — Н. Герасімова, О. Тимофієнко. Енн — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Кросбі — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Страуфорд — В. Бондаренко. Марков — О. Романенко. Мері Клер — О. Валуєва, С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Марія — Н. Рантис. Негр — М. Волошин. Жанна — О. Тимофієнко. Богушева — Д. Миргород. Станіслава — Я. Косаківна. Вацлава — С. Лор. Крамер — О. Немзер. Слуга — А. Макаренко. Офіцер — В. Лавров. Кореспондент — М. Микитенко. Ув'язнені — Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова. Солдати — О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.

13 вересня

Фрідріх Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією А. Гозенпуда.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент С. Ходкевич.

Художнє оформлення — С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. Мейтуса.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; О. Романенко. Фердінанд — син його, майор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Леді Мілфорд — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Вурм, особистий секретар президента — І. Костюченко, І. Гавришко. Міллер, музикант — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Його дружина — Г. Бабіївна. Луїза, його дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді — О. Тимофієнко. Камердинер герцога — О. Подорожній, В. Бондаренко. Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

14, 18 вересня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів Л. Кіншиної та М. Ошеровського.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хореограф — Е. Рабинович.

Концертмейстер — Є. Плещенко.

Лауреат Сталінських премій, нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Гібсона („За другим фронтом“).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвід-управління штабу фронту — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Майор Ігнат'єв, офіцер військової розвідки — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — Г. Гончарова, Є. Петрова, народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — М. Микитенко. Радянські бійці — В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний. Болдирев Володимир, в'язень — І. Костюченко, Г. Сичук. Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — С. Верхацький, Г. Козаченко, засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — В. Мізіненко. Фурута, офіцер японської військової місії —

І. Гавришко, В. Лавров. Літня японка — Н. Рантіс. Молода японка — Т. Давидова. Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — М. Волошин. Кислов білогвардійський генерал — О. Романенко. Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова — М. Кірін. Біляєва Катя, емігрантка — О. Валуєва, Ю. Фоміна. Нецвєтаєв, співробітник японської військової місії — С. Кошачевський. Мансуров, співробітник японської військової місії — О. Немзер. Лаврова Інна, емігрантка — Я. Косаківна. Невідомий відвідувач — Ю. Тітов. Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — О. Тимофієнко, З. Біляєва.

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.
Виставу веде — Р. Хмара.

Лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР Ф. Радчук в ролі Кросбі („За другим фронтом“).

15 вересня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Є. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабинович.

Диригент — М. Каневський.

Лауреат Сталінської премії артист
Є. Бондаренко в ролі Рандольфа
(„За другим фронтом“).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Козаченко, заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінька, їхня дочка—О. Валуєва, П. Куманченко, засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—І. Костюченко, С. Кощачевський. Шельменко, його денщик — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина—Ю. Фоміна, Г. Бабіївна. Евжені, їх дочка—Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Волошин, М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків—Р. Кіріна, Ю. Фоміна. Поміщик — В. Лавров, М. Микитенко. Його дружина—О. Тимофієнко. Гусар — І. Гавришко. Його дама—М. Коржова.

Артист О. Романенко в ролі
майора Маркова
(„За другим фронтом“)

16 вересня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР Л. Дубовика і режисера В. Воронова.

Художник—лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Композитор—засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна. Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репортер—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; С. Верхацький. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—І. Костюченко, В. Бережний. Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

10, 11 (утро и вечер) 13, 14,
17, 18 (утро) сентября

Лаур. Стал. премии А. Суров.

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР В. Аристова.

Режиссер-ассистент Р. Семашко.

Художник Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист—Л. Молдаванов. Авдотья Ивановна, его мать—Л. Линецкая, засл. арт. УССР; К. Туберозова. Рубцов Максим Романович, академик—В. Аристов, народн. арт. УССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор—В. Северов, засл. арт. УССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги—В. Венцовский, Г. Ратальский. Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги—Я. Азимов. Лена, его дочь, инженер депо—А. Москаленко, Е. Оноприенко. Софья Романовна, жена Кондратьева—А. Воронович, нар. арт. УССР; Т. Семичева. Кремнев, секретарь узлового парткомитета—Т. Прево. Тихвинская, репортер дорожной газеты—З. Кудряшева. Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвейч—И. Ши-

ринкин, Модест — Ф. Кривонос, Феня — К. Борискина.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

Действие происходит в наши дни.

11 сентября (днем)

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах
Перевод М. Лозинского.

Постановка режиссера А. Глаголина.
Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.
Художник — Б. Чернышев.
Музыка А. Шаца.
Танцы в постановке Л. Гай.

Артистка Т. Семичева в роли
Софьи Романовны („Зеленая улица“).

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—Е. Оно-
приенко, Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Те-
odoro, ее секретарь—В. Венцовский, Г. Ра-
тальский. Ее служанки: Марсела—Е. Оно-
приенко, Н. Скоркина; Доротея—К. Борис-
кина, М. Шматченко; Анарда — З. Кудря-
шева, Н. Шеремет. Отавьо, ее мажордом—
П. Пружанский. Фабьо, ее слуга—Б. То-
ценко. Граф Федерико—Г. Столкин, Б. Та-
баровский. Маркиз Рикардо—И. Мальвин,
Т. Прево. Граф Лудовико—И. Здановский,
А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро—
А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико—
В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикар-
до—С. Лерман. Камило—М. Иоффе.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

15, 16, 18 сентября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.
Режиссер-ассистент — Т. Бялодворец.
Художники: В. Кривошеина и Е. Кова-
ленко.
Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из
Васильсурска—А. Крамов, нар. арт. Союза
ССР; А. Волин. Валя, его дочь—К. Гайжев-
ская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков,
капитан парохода «Тургенев» — Л. Молда-
ванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин,
шеф-повар ресторана «Тургенев»—Э. Коло-
мийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд,
атташе американского посольства в Мо-
скве — В. Венцовский. Сэнди Голланд,
американский журналист — В. Лизогуб,
В. Цветков. Билл, американец, турист —
Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; И. Маль-

18 сентября (днем)

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев Федор Демьяныч — П. Осокин, засл. арт. СССР. Полковник — В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, заслужен. артист СССР; М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш — Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. СССР. Шмельц, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

Артист Я. Азимов в роли Кондратьева („Зеленая улица“).

вин. Мери Джигсон, переводчица посольства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

Действие происходит на волжском пароходе «Тургенев» в наши дни.

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ:

Бр. Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3 актах 10 карт.

Режиссер В. ЛИЗОГУБ.

Художник В. ЧЕРНЫШЕВ.

ХАРКІВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР (приміщення театру Естради)

Лауреат Сталінської премії А. Софронов.

В ОДНОМУ МІСТІ

П'єса на 3 дії, 6 карт.
Переклад Н. Корнієнка.

Постава Я. Азімова.
Режисер — В. Мізіненко, М. Иоффе.
Художник — В. Кулик.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Петров, секретар міськкому — М. Иоффе.
Ратніков, голова міськвиконкому — К. По-
клонський. Женья, його дружина — К. Ба-
даєва. Павло, його син — Б. Болховітінов.
Бурмін, заступник голови міськвиконкому —
В. Педченко. Клавдія, його дочка — М. Муш-
кіна. Тетяна Іванівна, його мати — О. По-
дурець. Горбачов, начальник житловідділу —
П. Грубник. Голубова, редактор газети —
М. Рудштейн. Микола, помічник Петрова —
С. Мовсесов.

Виставу веде Л. Шлях.

Карло Гольдоні

ЛЮБОВ ТА РЕВНОЩІ

(РИБАЛКИ)

Комедія на 3 дії.
Переклад Ір. Стешенко.

Постава Я. Азімова.
Режисери-асистенти: М. Волошин,
М. Иоффе.
Художник — В. Кулик.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Падрон Тоні, рибалка — О. Педченко.
Донна Паскуа, його дружина — О. Поду-
рець. Беппо, його брат — Б. Болховітінов.
Лючета, його сестра — М. Мушкіна. Падрон
Фортунато, рибалка — М. Иоффе. Донна Лі-
бера, його дружина — К. Бадаєва. Орсета,
її сестра — М. Рудштейн. Кека, її сестра —
Е. Сердюкова. Тіта-Нане, рибалка — С. Мов-
сесов. Тофоло, човнар — П. Грубник. Пад-
рон Віченцо — Л. Райкін. Помічник судді —
Л. Шлях. Пристав — В. Педченко. Канокья —
А. Бартенєва.

Веде виставу Л. Шлях.

А. М. Горький

ДЕТИ СОЛНЦА

П'єса в 4 дійствах.

Постановка гл. режиссера театру А. Гла-
голина.

Художник — В. Кулик.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Протасов — В. Серпков. Елена Николаев-
на, его жена — В. Черникова. Лиза, его
сестра — Д. Хазина. Вагин — В. Битенский.
Чепурной — А. Безсонов. Меланья, его
сестра — Е. Лицканович. Назар Авдеевич —
П. Крамчанинов. Миша, его сын — Е. Шев-
ченко. Егор, слесарь — Ф. Александрин.
Авдотья, его жена — О. Косьмина. Яков Тро-
шин — В. Остропольский. Антоновна, нянь-
ка — М. Донская. Фима, горничная —
Я. Курнисова. Луша, горничная — В. Ко-
жевникова. Роман, дворник — В. Мурашко.
Доктор — И. Савич.

Ведет спектакль Л. Подольская.

Лауреат Сталинських премій К. Симонов.

ПОД КАШТАНАМИ ПРАГИ

П'єса в 4 діях, 5 картинах.

Постановка гл. реж. театру А. Глаголина.
Художник — В. Кулик.

ДЕЙСТВУЮЩІЕ ЛИЦА І ІСПОЛ-
НИТЕЛІ:

Франтишек Прохазка — Ф. Александрин.
Стефан, його син — В. Битенський. Божена,
його дочка — Е. Лицканович, В. Черникова.
Людвиг, його син — Е. Шевченко. Ян Гру-
бек — И. Савич. Богуслав Тихий — В. Остро-
польський. Петров, полковник — А. Бессонов.
Гончаренко, шофер — П. Крамчанинов. Ма-
ша — В. Кожевникова. Юлій Мачек —
Я. Соловейчик. Джокич — В. Мурашко.
Народний гвардеець — В. Серпков.

Спектакль веде Л. Подольська.

А. Н. Островський

ЖЕНИТЬБА БЕЛУГИНА

Комедія в 5 діях.

Постановка гл. реж. театру А. Глаголина.
Художник — В. Кулик.

ДЕЙСТВУЮЩІЕ ЛИЦА І ІСПОЛ-
НИТЕЛІ:

Белугин Гаврило Пантелеев — Ф. Алек-
сандрин. Белугина Настасья Петровна —
М. Донская. Белугин Андрей, їх син —
А. Бессонов. Кармина — Д. Хазина. Елена,
його дочка — Я. Курникова. Агшин — В. Би-
тенський. Сыромятов — Е. Шевченко, В. Му-
рашко. Таня, його сестра — В. Кожевникова.
Прохор — И. Савич. Лакей — Е. Шевченко,
В. Мурашко.

Спектакль веде Л. Подольська.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

10, 16, 18 (ранок) вересня

М. Адуєв.

О. Шац.

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на три дії.
Переклад Наталі Забіли.

Постава — нар. арт. УРСР В. Арістова.
Диригенти — С. Солящанський, засл. арт.
УРСР; М. Хайкін.
Оформлення — Н. Соболя.
Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — О. Івашутич, нар. арт. УЗРСР.
Люба — К. Великосельська, А. Лундишева.
Неніла Варфоломіївна — Л. Міцнер. Антон —
Д. Пономаренко, засл. арт. УЗРСР. Іван —
Г. Охріменко. Жулев — А. Аркін. Глікерія —
Л. Романенко. Акакій Плющихін — Микола
Іванов. Ганібал — К. Райданов. Гер Пітер —
Д. Волков, К. Передерніков. Мамка —
А. Алмазова. Ван-Блазіус — Е. Грицюк. Гер-
васій — М. Мармур. Корсаков — І. Білошенко,
О. Федосов. Лукін — Г. Рибалко. Стрешнев —
В. Рухманов. Комендант — І. Бурменко. Ма-
дам Нініш — Н. Попова. Мосье Мутон —
О. Райданов. Мосье Кеке — С. Бондаренко,
М. Гавриленко. Жермена де-Курсі — Р. Уман-
ська, засл. арт. УЗРСР. Діана — З. Мізіненко.
Мажордом — О. Ткаченко.

БАЛЕТ:

Вакханалія: виконують солісти балету —
В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров,
З. Гапарова, А. Лашкевич, Л. Лебеденко,
Л. Кабанець, В. Нікітіна, Б. Хільченко,
Г. Естерлейн та весь ансамбль балету.

11 (вдень та ввечері),
13, 17 вересня

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісіч.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мезіненко. Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланской—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахбаров—І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білошенко, О. Райданов. Юеуфпаша—М. Мармур. Смайсл—М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Перрі—Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невіленьців. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська. Р. Нікітіна, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

14 вересня

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна.

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — М. Хайкін.

Оформлення голови. художника театру Н. Соболя.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — Микола Іванов, О. Райданов. Монель — О. Федосов. Міхалі — О. Ткаченко. Йоланта — Н. Попова, Л. Романенко. Зоріка — К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер. Лаксу — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Сандор — Г. Охріменко. Фореско — М. Гавриленко. Лінвіч — В. Андреев. Мошу — А. Аркін, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Міклаші — Л. Волков, К. Передерніков.

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру — Я. Виноградов.

15 вересня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — Толмачова і Михайлова. Переклад М. Талалаєвського.

Поновлення М. Аваха, М. Іванова.

Режисер — Н. Попова.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — Н. Барова.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. Великосельська. Стасі — Н. Аннікова, Юліана — А. Алмазова, Н. Попова. Едвін — Л. Уманець. Бонні — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Феррі — Д. Волков, І. Білошенко. Воляпюк — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Ронс — В. Андреев. Генерал — А. Мармур. Лакей — С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семьонов.

Виставу ведуть пом. реж. Н. Арбо-
ровкова.

18 (ввечері) вересня

Й. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії

Текст В. Шкваркіна. Переклад Н. Забіля.

Постава нар. арт. УзРСР. О. Івашутича.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — Н. Соболев.

Балетмейстер — Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Г. Охріменко. Стефан — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Зупан — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Арсена — А. Аннікова, Т. Безяева. Мірабелла — Н. Попова, Л. Романенко. Саффі — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Чіпра — В. Ахтирська, А. Коваленко. Омонай — К. Передерніков. Оттокар — М. Гавриленко, Г. Рибалкін. Карнеро — І. Білошенко, А. Аркін. Старий циган — О. Арбо. Секретар суду — А. Зуб. Пані — М. Коваль, О. Ткаченко. Управитель — С. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Семьонов, Б. Хіль-ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС.

Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства“

БЦ 13458. Друкарня „Мистецтво“. Харків, Пушкінська, 44. Зам 802. Тираж 1500.